

HET BEWIJS DAT JEZUS CHRISTUS DE MESSIAS IS.

Door: Matthew Mcgee

Hand.18:24 vertelt ons over een man genaamd Apollos, die was:

“...een welsprekend man, kwam te Efeze, machtig zijnde in de Schriften”.

Apollos gebruikte de Schriften om vele Joden er van te overtuigen dat Jezus de Messias was. Hand.18:28 zegt ons:

“Want hij overtuigde de Joden met groten ernst in het openbaar, bewijzende door de Schriften, dat Jezus de Christus was”.

Dit was ongeveer 53 jaar na Christus, ongeveer 20 jaar na de kruisiging van Christus. Omdat het grootste deel van de Schriften, gewoonlijk het “Nieuwe Testament” genoemd, nog niet was geschreven, is het duidelijk dat, als in Hand.18:24 wordt verwezen naar “de Schriften”, verwezen wordt naar dat deel van de Schriften die gewoonlijk het “Oude Testament” worden genoemd.

Er zijn op zijn minst een viertal redenen die getuigenis geven dat de 39 boeken van het Oude Testament teruggaan naar een tijd lang voor de aardse bediening van Jezus Christus.

- 1)-Het werd bewezen door het vinden van de dode zee rollen, welke ook het Oude Testament bevatten, en vooraf gaan aan de aardse bediening van Christus.
- 2)-Zelfs hen, die behoren tot de Joodse religie, die niet geloven dat Jezus Christus de Messias is, zijn het er over eens dat die 39 boeken werden geschreven voor 300 jaar voor Christus.
- 3)-Met de Septuaginta, de Griekse vertaling van de Hebreeuwse Schriften, werd begonnen tijdens de heerschappij van Ptolemy Philadelphus (285-246 voor Christus). Het spreekt vanzelf dat het Oude Testament toen reeds, in het Hebreeuws, was geschreven.
- 4)-Jezus Christus, en de verschillende schrijvers van het Nieuwe Testament, haalden dikwijls teksten aan uit het Oude Testament.

Verschillende sceptici hebben getracht te betogen dat er een zekere vorm van samenwerking moet zijn geweest tussen de vele schrijvers van de Bijbel. Er waren echter vele Oud Testamentische profeten, verspreid over een periode van 1000 jaar, die gedetailleerde beschrijvingen hebben gegeven over dezelfde gebeurtenissen, welke bewezen hebben feilloos te zijn. Dus zijn de beschuldigingen van samenwerking in het geheel niet geloofwaardig.

Overvloedig bewijs van de godheid van Jezus Christus is geopenbaard door de vervulling van Oud Testamentische profetieën en door symbolen (ook wel “schaduwen” of “types” genoemd) van Jezus Christus. Aldus kunnen we zien hoe de komst van de Messias tot God’s plan behoorde, voorzeggd in het Oude Testament.

VERVULDE PROFETIEËN

De volgende profetieën, betreffende Jezus Christus, werden gegeven in het Oude Testament gedurende de een tijdsbestek van ongeveer 1700 – 400 voor Christus. Deze profetieën werden honderden jaren later vervuld, gedurende het leven van Jezus Christus op aarde. Achter iedere te noemen profetie wordt, tussen haakjes, het volgens de Schrift aangegeven tijdstip van de profetie en de vervulling er van weergegeven.

- 01)-Hij zou worden geboren uit een maagd (Jes. 7:14 en Matth.1:18).
- 02)-Hij zou zijn uit de stam van Juda (Gen.49:10 en Lukas 3:23 en 33).
- 03)-Hij zou zijn uit het zaad van Koning David (Jer.23:5 en Luk.3:23 en 31).
- 04)-Hij zou geboren worden in Bethlehem (Micha 5:1 en Matth.2:1).
- 05)-Hij zou een profeet zijn (Deut.18:18-19 en Matth.21:11).
- 06)-Hij zou door gelijkenissen leren (Psalm 78:2 en Matth. 13:34).
- 07)-Hij zou voorafgegaan worden door een boodschapper(Jes.40:3; Mal.3:1 en Matth.3:1-2).
- 08)-Hij zou Jeruzalem binnengaan op een ezelsjong (Zach.9:9 en Lukas 19:35-37).
- 09)-Hij zou verraden worden door een vriend (Psalm 41:10 en Matth.26:47-50).
- 10)-Hij zou verraden worden voor 30 zilverstukken (Zach.11:12 en Matth.26:15).
- 11)-Hij zou verlaten worden door Zijn discipelen (Zach.13:7 en Mark.14:50).
- 12)-Het geld zou in de tempel worden geworpen en gebruikt worden voor de aankoop van de akker van de pottenbakker (Zach.11:13 en Matth.27:5-7).
- 13)-Hij zou beschuldigd worden door valse getuigen (Psalm 35:11 en Matth.26:59-60).
- 14)-Hij zou stil zijn voor Zijn beschuldigers (Jes.53:7 en Matth.27:12-14).
- 15)-Hij zou geslagen worden door Zijn vijanden (Jes.50:6, 53:5 en Matth.27:26).
- 16)-Hij zou bespuwd en geslagen worden (Jes.50:6 en Matth.27:30).
- 17)-Hij werd op Zijn hoofd geslagen met een rietstok (Micha 4:14 en Matth.27:30).
- 18)-Hij zou bespot worden (Psalm 22:7-8 en Matth.27:29 en 31).
- 19)-Zijn handen en voeten zouden doorboord worden (Psalm 22:17, Luk.23:33 en Joh.20:25).
Merk op dat dit enige honderden was voorzeggd voordat de kruisiging was uitgevonden.
- 20)-Zij zouden het lot werpen om Zijn kleding (Psalm 22:19 en Joh.19:23-24).
- 21)-Hij zou bidden voor Zijn overtreders (Jes.53:12 en Luk.23:34).
- 22)-Hij zou dorst hebben (Psalm 22:16 en Joh.19:28).
- 23)-Er zou Hem gal en water aangeboden worden (Psalm 69:22 en Matth.27:34).
- 24)-Hij zou met grote stem roepen: “Mijn God, Mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten!” (Psalm 22:2 en Matth.27:46).
- 25)-Zijn dagen zouden worden verkort (Psalm 89:46 en Psalm 102:24-25).
- 26)-Geen van Zijn beenderen zou gebroken worden (Ex.12:46, Ps.34:21, en Joh.19:32-33).
- 27)-Ze zouden Hem zien die zij doorboort hadden (Zach.12:10 en Joh.19:34).
- 28)-Hij zou met de overtreders veroordeeld worden (Jes. 53:12 en Matth.27:38).
- 29)-Hij zou begraven worden in het graf van de rijke (Jes.53:9 en Matth.27:57-60).

Merk op dat het merendeel van deze profetieën betrekking hebben op de dood van Jezus Christus en de gebeurtenissen daar omheen. Dit is daarom heel bijzonder omdat we weten dat niemand van Christus zijn discipelen zich realiseerde dat Jezus Christus zou moeten sterven.

In Lukas 18:33, waar Christus naar Zichzelf verwijst als “de Zoon des mensen”, verteld Hij zijn discipelen wat er met Hem zou gebeuren:

“En Hem gezeseld hebbende, zullen zij Hem doden; en ten derden dage zal Hij wederopstaan”.

Dat had gemakkelijk begrepen kunnen worden, maar God verborg het voor hen. Het volgende vers, Lukas 18:34, zegt:

“En zij verstonden geen van deze dingen; en dit woord was voor hen verborgen, en zij verstonden niet, hetgeen gezegd werd”.

Ondanks het feit dat Jezus Christus het hen duidelijk had verteld, realiseerden Zijn discipelen zich niet dat Hij ging sterven en weer opstaan. Vanuit het Oude Testamentische profetieën wisten de Joden dat de Messias Koning zou worden die voor eeuwig over Israël zou heersen. En aldus namen ze aan (ten onrechte) dat de Messias nimmer behoefde te sterven. Zelfs Zijn discipelen wisten niets over het sterven van Christus, en ook de Oud Testamentische profeten hebben daarvan niets geweten. Er was dus geen reden voor de Oud Testamentische profeten om ook maar iets te schrijven over het sterven van de Messias, maar God wist wel wat er zou geschieden in de toekomst. De profeten begrepen zelf niet dat ze schreven over het sterven van de Messias.

Nu komen we bij twee zeer interessante profetieën:

De Messias komende naar Zijn tempel

De Messias, vooraf gegaan door een boodschapper (Johannes de dooper) zal plotseling tot Zijn tempel komen. Mal.3:1 zegt:

“Ziet, Ik zende Mijn engel, die voor Mijn aangezicht den weg bereiden zal; en snellijk zal tot Zijn tempel komen die Heere, Dien gijlieden zoekt, te weten de Engel des verbonds, aan Denwelken gij lust hebt;.....”.

Het Romeinse leger verwoeste de tempel te Jeruzalem in 70 jaar na Christus, en nog steeds, bijna 2000 jaar later, is de tempel niet herbouwd. Maar deze passage maakt het duidelijk dat de komst van de Messias niet plaats kon vinden tussen het jaar 70 en het heden.

De profetie van Daniël over de 70 weken

Terwijl de profeet Daniël gevangene was te Babylon in ongeveer 538 voor Christus, openbaarde God de profetie van de 70 weken van Israël aan hem in Daniël 9:24-26:

“Zeventig weken zijn bestemd over uw volk, en over uw heilige stad, om de overtreding te sluiten, en om de zonden te verzegelen, en om de

ongerechtigheid te verzoenen, en om een eeuwige gerechtigheid aan te brengen, en om het gezicht, en den profeet te verzegelen, en om de heiligheid der heiligheden te zalven. Weet dan, en versta: van den uitgang des woords, om te doen wederkeren, en om Jeruzalem te bouwen, tot op Messias den Vorst, zijn zeven weken, en twee en zestig weken; de straten, en de grachten zullen wederom gebouwd worden, doch in benauwdheid der tijden. Weet dan, en versta: van den uitgang des woords, om te doen wederkeren, en om Jeruzalem te bouwen, tot op Messias den Vorst, zijn zeven weken, en twee en zestig weken; de straten, en de grachten zullen wederom gebouwd worden, doch in benauwdheid der tijden. En na die twee en zestig weken zal de Messias uitgeroeid worden, maar het zal niet voor Hem zelve zijn; en een volk des vorsten, hetwelk komen zal, zal de stad en het heiligdom verderven,.....”.

In deze profetie is de volgende volgorde van gebeurtenissen geopenbaard:

A)-Er zou een dag komen dat er opdracht zou worden gegeven om Jeruzalem, die de Babyloniërs jaren daarvoor hadden vernietigd, te herbouwen. Dit was vervuld in 445 voor Christus door Artahsasta, de koning van het Medo – Perzische rijk (465-424 voor Christus), bijna een eeuw nadat de profetie was uitgesproken. Zie Nehemia 2:1-8 voor het verslag hoe Nehemia aan Artahsasta permissie, en de middelen, vroeg om de ruïnes van de stad Jeruzalem te herbouwen. In Neh.2:1 zien we dat dat plaats vond “...in de maand Nisan”(de eerste maand van de Hebreeuwse kalender en dat is in het vroege voorjaar) **in het twintigste jaar van den koning Artahsasta** (445 voor Christus).

B)-Van het geven van deze opdracht tot de Messias zouden 69 jaarweken zijn (zeven plus tweeënzestig) **en na die twee en zestig weken zal de Messias uitgeroeid worden.** Dit is vervuld toen Jezus Christus gekruisigd is op de veertiende van de maand Nisan (het Pascha) van 32 na Christus, precies volgens schema.

Hier volgt hoe de berekening van de 69 weken tot stand is gekomen: Jaarweken zijn zeven jaren, en zeven keer 69 is 483 jaar. Maar we weten uit de details dat de zeventigste week, als aangegeven in het boek Openbaring, dat deze jaren 360 dagen omvatten in plaats van onze huidige kalender die, met uitzondering van het schrikkeljaar, ongeveer 365,25 dagen omvat.

Openbaring 12:14 beschrijft de tweede helft van de grote verdrukking als: **“een tijd, en tijden, en een halven tijd”** ($1+2+1/2= 3,5$ jaar).

Openbaring 12:6 zegt dat dit is **“een tijd, en tijden, en een halven tijd (1260) dagen”**.

Openbaring 13:5 zegt dat dit zijn **“twee en veertig maanden”**.

Omdat $1260 / 42 = 30$ en $1260 / 3,5 = 360$, weten we dat in deze profetie **God maanden telt met dertig dagen en aldus ieder jaar 360 dagen heeft.**

Omdat de grote verdrukking een deel is van de 70 weken van de profetie van Daniël, weten we dat we met jaren van 360 dagen moeten rekenen.

Om te weten te komen hoeveel jaren dat zijn van 365 dagen berekenen we $483 \times (360 / 365,25) = 476$ jaren 0 maanden en enige dagen.

Tellende vanaf 445 voor Christus brengt ons dat tot het vroege voorjaar van 32 na Christus ($476 - 445 + 1 = 32$), toen Jezus Christus werd gekruisigd. De "1" moet worden toegevoegd om het feit te verklaren dat er niet een jaar "0" is. Het jaar na "1" voor Christus was jaar "1" na Christus.

De hier gedane berekening is enigszins vereenvoudigd en geeft aan dat de profetie tot op een paar dagen nauwkeurig was. Sommige leraren hebben aanvullend bewijs gebruikt voor de moeilijke taak van het berekenen van deze profetie tot op de exacte dag. Om dat te doen moeten ze de dag van de maand weten dat de opdracht door Arthahsasta werd gegeven plus de astrologische geschiedenis van de maan cyclus als gezien vanuit Jeruzalem, omdat de maanden van de Hebreeuwse kalender gebaseerd zijn op de observatie van maanstanden. Wat mezelf aangaat ben ik meer dan tevreden om te weten dat de profetie tot op de maand nauwkeurig was, 5796 maanden vooruit ($12 \times 483 = 5796$), maar lezers die geneigd zijn om een meer nauwkeuriger berekening, tot op de exacte dag, te kennen, zijn welkom om dat te doen.

Iemand zou zich af kunnen vragen waarom God geen gebruik maakte van jaren van 365,25 dagen in Zijn profetie. We zijn daarvan niet zeker, maar misschien gebruikte Hij hetzelfde aantal dagen per jaar dat de aarde had toen Hij het schiep. We weten van Genesis 7:11 en 8:3-4 dat een kalender van 30 dagen per maand werd gebruikt voor de zondvloed. Het kan zijn dat, tengevolge van de zondvloed, de rotatiesnelheid van de aarde enigszins toe is genomen. Eén mogelijke manier dat dit gebeurt kan zijn is dat de dichtheid van de aarde is toegenomen tengevolge van de enorme seismische activiteit en het ineenstorten van de water luifel die God gebruikte om de zondvloed op gang te brengen. Genesis 7:11-12 zegt:

".....op dezen zelfden dag zijn alle fonteinen des groten afgronds opengebroken, en de sluizen des hemels geopend. En een plasregen was op de aarde veertig dagen en veertig nachten".

Deze toename van de dichtheid zou de rotatiesnelheid van de aarde hebben verhoogd door het reduceren van het traagheidsmoment op dezelfde manier als spinnende ijschaatsers sneller spinnen als ze hun uitgestrekte armen dicht bij hun lichaam brengen. Als de periode, van de aarde om de zon, niet is veranderd dan zouden er, na de zondvloed, meer dagen per jaar zijn dan er dagen in een jaar voor de vloed waren. Laat ons nu verder gaan met de volgorde van de profetie van Daniël.

C)-De mensen van de vorst dat komen zal, zal Jeruzalem en de tempel verwoesten.

Dit is door Titus, en het Romeinse rijk, vervuld in 70 na Christus. In de oorlog met de Joden belegerde en vernietigde het Romeinse leger Jeruzalem, ze verbranden de tempel, en doden meer dan een miljoen Joden.

Het is interessant om op te merken dat, toen deze vernietiging werd geprofeteerd in 538 jaar voor Christus, Jeruzalem en de tempel zelfs nog niet herbouwd waren. Het deel van deze profetie verwijzende naar de "de vorst die komen zal" betreft de AntiChrist die in de

toekomstige grote verdrukking moet komen van het herstelde Romeinse Rijk en dat zal zijn in de zeventigste jaarweek van de profetie (Daniël 9:27).

Er zijn veel verbazingwekkende zaken aangaande deze profetie: Zijn exacte voorzegging van de tijd van de kruisiging van Jezus Christus, 500 jaar voordat het gebeurde. Het klemde Zijn dood in tussen twee toekomstige gebeurtenissen (A en C) die beide zeer goed gedocumenteerd zijn in de geschiedenis. Beide gebeurtenissen zijn uitgekomen ofschoon ze honderden jaren tevoren waren geprofeteerd. Als we overdenken dat deze profetie verbazingwekkend de gebeurtenissen A en C voorzegde, dan is het niet moeilijk om te geloven dat hetzelfde geldt voor gebeurtenis B.

SYMBOLEN VAN ONZE HEERE JEZUS CHRISTUS

Een belangrijk begrip dat we veelvuldig zien in de tekst van de Schrift is het gebruik van 'mensen, of 'gebeurtenissen' of een 'verhaal' (doorgaans in het Oude Testament) om als metaforen dienst te doen die toekomstige mensen, objecten, of gebeurtenissen voorafschaduwden. Gewoonlijk voorafschaduwden ze Jezus Christus of iets dat Jezus Christus later zou doen. Laat ons echter duidelijk zijn, of het nu een persoon of een object of een gebeurtenis is, het is echt.

Omdat een persoon, in een Bijbelse geschiedenis, wordt gebruikt als een metafoor om Jezus Christus te voorafschaduwden, betekent niet dat die persoon in werkelijkheid niet heeft geleefd.

Of omdat een gebeurtenis gebruikt is als een metafoor om iets te voorafschaduwden dat Jezus Christus later zou doen, betekent niet dat die gebeurtenis niet heeft plaats gevonden, enzovoort.

Beide, subject en object van de metafoor, zijn echt.

Er zijn vele verschillende uitdrukkingen waar bijbel leraren en studenten gebruik van kunnen maken om deze voorvallen in een Bijbeltekst te beschrijven. Ik heb vernomen dat ze worden genoemd metaforen, symbolen of types. Welke uitdrukking wordt gebruikt is niet zo belangrijk als men maar het begrip zelf begrijpt.

Paulus gebruikt de uitdrukking "schaduw" in hoofdstuk 2 van Kolossenzen. Daar legt hij uit hoe Jezus Christus, door Zijn offer aan het kruis, de last van de Mozaïsche wet wegnam:

".....heeft datzelve uit het midden weggenomen, hetzelve aan het kruis genageld hebbende". (kol.2:14).

Dan schrijft Paulus in de verzen 16 en 17:

"Dat u dan niemand oordele in spijs of in drank, of in het stuk des feest dags, of der nieuwe maan, of der sabbatten; Welke zijn een schaduw der toekomstige dingen, maar het lichaam is van Christus".

Merk het contrast op dat Paulus zet tussen het lichaam zelf, met de schaduw dat wordt gemaakt door het lichaam.

Paulus geeft ons de analogie van de vergelijking tussen een object of persoon en zijn schaduw. Denk er eens over na hoeveel informatie u kunt verzamelen van het zien van een schaduw vergeleken met het zien van het actuele object of persoon. Als u naar een persoon kijkt, kunt u over het algemeen vertellen hoe de globale grootte van die persoon is, zijn gewicht, leeftijd, huidskleur, kleur van het haar, haarlengte, kleur van de ogen, of het een man of een vrouw is, en misschien een indicatie van de gezondheid van die persoon, en of hij krachtig is.

Maar wat kunt u alleen van hun schaduw vertellen? U kunt hun locatie vertellen en, afhankelijk van de hoek van de lichtinval, misschien een onnauwkeurig idee van de grootte of vorm en misschien kunt u zien of het een man of een vrouw is. Maar gewoonlijk kunt u niet méér vertellen dan dat. Insgelijks voorzien de Oud Testamentische schaduwen in een ruw idee van hetgeen ze voorafschaduwen.

Hebreeën 8:1-2:

“.....wij hebben zodanigen Hogepriester, Die gezeten is aan de rechter hand van den troon der Majesteit in de hemelen: Een Bedienaar des heiligdoms, en des waren tabernakels, welken de Heere heeft opgericht, en geen mens”.

Vers 5 legt uit hoe beide, de hogepriester van de aardse tabernakel en de tabernakel zelf slechts schaduwen waren van de hemelse Hoge Priester en tabernakel.

“Welke het voorbeeld en de schaduw der hemelse dingen dienen, gelijk Mozes door Goddelijke aanspraak vermaand was, als hij den tabernakel volmaken zou: Want zie, zegt Hij, dat gij het alles maakt naar de afbeelding, die u op den berg getoond is” (Hebr.8:5).

Hebreeën 10:1:

“Want de wet, hebbende een schaduw der toekomstige goederen, niet het beeld zelf der zaken, kan met dezelfde offeranden, die zij alle jaren geduriglijk opofferen, nimmermeer heiligen degenen, die daar toegaan”.

Verwijzende naar de wijze waarop de tabernakel en de dingen die daarin, onder de wet, aanwezig waren worden gereinigd met het bloed van kalveren en geiten, zegt Hebr.9:23-24:

“Zo was het dan noodzaak, dat wel de voorbeeldingen der dingen, die in de hemelen zijn, door deze dingen gereinigd werden, maar de hemelse dingen zelve door betere offeranden dan deze. Want Christus is niet ingegaan in het heiligdom, dat met handen gemaakt is, hetwelk is een tegenbeeld van het ware, maar in den hemel zelve, om nu te verschijnen voor het aangezicht van God voor ons”.

Er zijn vele types en symbolen in het Oude Testament die opmerkelijke overeenkomsten hebben aangaande Jezus Christus en de gebeurtenissen in Zijn leven. Deze laten ons zien dat

de geboorte, bediening, en opstanding van onze Heere Jezus Christus allen reeds bepaald waren in het goddelijke plan en wel lang voordat deze gebeurtenissen, opgenomen in Mattheüs, Markus, Lukas, en Johannes, plaats vonden. Onder deze types en schaduwen zijn: (1)-de koperen slang, (2)-Izak, (3)-Jozef, zoon van Jakob (4)-Jona, (5)-de zondebok, (6)-het Pascha lam, en (7)-de rots, (8)-het voorhangsel van de tempel.

1)- De koperen slang.

Nadat de kinderen Israëls Egypte hadden verlaten en in de woestijn rondzwierven, verteld Numeri 21:4-6 ons:

“Toen reisden zij van den berg Hor, op den weg der Schelfzee, dat zij om het land der Edomieten heentogen; doch de ziel des volks werd verdrietig op dezen weg. En het volk sprak tegen God en tegen Mozes: Waarom hebt gijlieden ons doen optrekken uit Egypte, opdat wij sterven zouden in de woestijn? Want hier is geen brood, ook geen water, en onze ziel walgt over dit zeer lichte brood. Toen zond de HEERE vurige slangen onder het volk, die beten het volk; en er stierf veel volks van Israel”.

De verzen 7-9 vertellen ons hoe deze hachelijke situatie werd verholpen:

“Daarom kwam het volk tot Mozes, en zij zeiden: Wij hebben gezondigd, omdat wij tegen den HEERE en tegen u gesproken hebben; bid den HEERE, dat Hij deze slangen van ons wegneme. Toen bad Mozes voor het volk. En de HEERE zeide tot Mozes: Maak u een vurige slang, en stel ze op een stang; en het zal geschieden, dat al wie gebeten is, als hij haar aanziet, zo zal hij leven. En Mozes maakte een koperen slang, en stelde ze op een stang; en het geschiedde, als een slang iemand beet, zo zag hij de koperen slang aan, en hij bleef levend”.

Dit is werkelijk gebeurd, maar het diende ook als een symbool, voorafschaduwende de ware reddende kracht dat is gekomen door de kruisiging van Christus. De slang vertegenwoordigde de zonde, en de door de slang gebeten persoon is als een verloren persoon die dood is in zijn zonden. Die gebeten was door de slangen had een Verlosser nodig. Jezus Christus is voor ons zonde geworden toen al onze zonden op Hem gelegd werden op het kruis. Hij werd als een koperen slang.

Jezus zei in Joh.3:14-16:

“En gelijk Mozes de slang in de woestijn verhoogd heeft, alzo moet de Zoon des mensen verhoogd worden; Opdat een iegelijk, die in Hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe. Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een iegelijk die in Hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe”.

Evenals de slang op een stang werd verhoogd in de woestijn, zo werd Christus verhoogd aan het kruis. Allen die geloven dat Hij Zijn leven gaf voor hun zonden en opgestaan is uit de dood, zullen gered worden van de gevolgen van hun zonde.

2)-Izak.

Dingen in het leven van Izak liepen op vele manieren parallel met Jezus Christus. Beide waren kinderen van de belofte. Izak was beloofd aan Abraham, terwijl Jezus Christus was beloofd aan Israël. Beide zijn geboren op een tegennatuurlijke wijze. Izak werd geboren uit een voorheen onvruchtbare vrouw die haar vruchtbare jaren reeds lang achter zich had. Jezus Christus werd geboren uit een maagd. Ze werden beide bespot door hun verwanten. Ze werden beide geofferd. Toen Abraham en Izak naar de berg reisden moest Izak het hout dragen waarop hij zou worden geofferd (Gen.22:6). Op dezelfde wijze moest Jezus Christus Zijn eigen kruis dragen naar Golgotha. Beide, Jezus Christus en Izak waren schijnbaar verlaten door hun Vaders, beide boden geen weerstand.

Hebreeën 11:17-19 zegt:

“Door het geloof heeft Abraham, als hij verzocht werd, Izak geofferd, en hij, die de beloften ontvangen had, heeft zijn eniggeborene geofferd, (Tot denwelke gezegd was: In Izak zal u het zaad genoemd worden) overleggende, dat God machtig was, hem ook uit de doden te verwekken; Waaruit hij hem ook bij gelijkens wedergekregen heeft”.

Deze passage brengt over dat het offeren van Izak diende als een metafoor of schaduw voor het toen toekomstige offer van Jezus Christus aan het kruis.

3)-Jozef, de zoon van Jakob.

Ook Jozef voorafschaduwde Jezus Christus op vele manieren. Beide waren geliefden van hun vaders en verkocht door hun jaloerse broers. Jozef werd in de gevangenis geworpen en Jezus Christus werd in een graf gelegd. Jozef kwam uit de gevangenis om verhoogd te worden tot Farao's troon.

Jezus Christus stond op uit de dood en voer op naar de rechterhand van de Vader. Jozef deelde graan uit aan een ten dode opgeschreven Egypte en aan andere naties in de wereld. Jezus Christus werd het brood des levens voor een te dode opgeschreven wereld. Ofschoon Jozef zijn broeders herkende bij hun eerste ontmoeting herkenden zij hem niet totdat ze elkaar voor de tweede keer ontmoeten. Zo ook Israël, als volk, dat Jezus Christus niet eerder zal herkennen dan bij Zijn tweede komst.

God heeft Jozef als slaaf verkocht zodat hij eens al zijn broeders kon redden (Gen.45:4-5), zoals Jezus Christus werd gedood om de wereld te redden van de zonde.

De Oud Testamentische geschriften voorzien ons van vele schaduwen, of types, die opmerkelijke overeenkomsten hebben met de Heere Jezus Christus en de gebeurtenissen in

Zijn leven. Deze bevestigen dat het plan voor onze Heere Jezus Christus vaststond lang voordat de gebeurtenissen, van Zijn aardse bediening, plaats vonden. Deze schaduwen dienen als bewijs dat Jezus Christus werkelijk de Messias was die de vroegere profeten hadden voorgezegd. Onder deze schaduwen zijn; (1)-de koperen slang, (2)-Izak, de zoon van Abraham, (3)-Jozef, de zoon van Jacob, (4)-Jona, de profeet, (5)-de zondebok, (6)-het Pascha lam, en (7)-de door Mozes geslagen rots, (8)-Het voorhangsel van de Tempel.

In dit artikel willen we wat nauwkeuriger kijken naar het leven van Jozef, de zoon van Jacob, om te zien hoe de gebeurtenissen in zijn leven Jezus Christus voorafschaduwden.

1)-Beide, Jozef en Jezus Christus, werden bemind door hun vaders. Gen.37:3 zegt:

“En Israel had Jozef lief, boven al zijn zonen; want hij was hem een zoon des ouderdoms; en hij maakte hem een veelervigen rok”.

In Mattheüs 17:5 zegt de Vader van Jezus Christus:

“.....Deze is Mijn geliefde Zoon, in Denwelken Ik Mijn welbehagen heb; hoort Hem!”.

2)-Beide werden door hun broeders verkocht. Jozef werd als slaaf verkocht voor 20 zilverstukken, zie Gen.37:28:

“Als nu de Midianietische kooplieden voorbijtogen, zo trokken en hieven zij Jozef op uit den kuil, en verkochten Jozef aan deze Ismaelieten voor twintig zilverlingen; die brachten Jozef naar Egypte”.

Jezus Christus werd verraden voor 30 zilverstukken. Judas Iskariot ontmoette de hogepriester in Matth.26:15:

“En zeide: Wat wilt gij mij geven, en ik zal Hem u overleveren? En zij hebben hem toegelegd dertig zilveren penningen”.

3)-Jozef werd in de gevangenis geworpen (Gen.39:20). Jezus Christus werd in een graf geplaatst (Matth.27:59-60).

4)- Jozef kwam uit de gevangenis om verhoogd te worden tot Farao's troon. Jezus Christus stond op uit de dood en voer op naar de rechterhand van de Vader.

“Toen zond Farao en riep Jozef en zij deden hem haastelijk uit den kuil komen;...” (Gen.41:14).

Later, in dat zelfde hoofdstuk, Gen.41:39-41:

“Daarna zeide Farao tot Jozef: Naardien dat God u dit alles heeft verkondigd, zo is er niemand zo verstandig en wijs, als gij. Gij zult over mijn huis zijn, en op uw

bevel zal al mijn volk de hand kussen; alleen dezen troon zal ik groter zijn dan gij. Voorts sprak Farao tot Jozef: Zie, ik heb u over gans Egypteland gesteld”.

Dit voorafschaduwde wat Jezus Christus zou doen toen Hij uit de dood verrees en verhoogd werd tot de rechterhand van God. Efeziërs 1:18-20 zegt:

“Namelijk verlichte ogen uws verstands, opdat gij moogt weten, welke zij de hoop van Zijn roeping, en welke de rijkdom zij der heerlijkheid van Zijn erfenis in de heiligen; En welke de uitnemende grootheid Zijner kracht zij aan ons, die geloven, naar de werking der sterkte Zijner macht, Die Hij gewrocht heeft in Christus, als Hij Hem uit de doden heeft opgewekt; en heeft Hem gezet tot Zijn rechter hand in den hemel”.

5)-God spaarde, door Jozef, niet alleen Egypte en Israël maar al de naties van de wereld, van de hongerdood, gedurende zeven jaren. Gen.41:56-57 zegt:

“Als dan honger over het ganse land was, zo opende Jozef alles, waarin iets was, en verkocht aan de Egyptenaren; want de honger was sterk in Egypteland. En alle landen kwamen in Egypte tot Jozef, om te kopen; want de honger was sterk in alle landen”.

Dit voorafschaduwde Jezus Christus als zijnde het brood des levens voor een hopeloos verloren wereld.

“En Jezus zeide tot hen: Ik ben het Brood des levens; die tot Mij komt, zal geenszins hongeren, en die in Mij gelooft, zal nimmermeer dorsten”.(Joh.6:35).

Paulus schrijft in 1Kor.10:16-17:

“.....Het brood, dat wij breken, is dat niet een gemeenschap des lichaams van Christus? Want een brood is het, zo zijn wij velen een lichaam, dewijl wij allen eens broods deelachtig zijn”.

6)-Ofschoon Jozef zijn broeders bij de eerste ontmoeting reeds herkende, herkenden zij hem niet eerder dan bij hun tweede ontmoeting.

“Als Jozef zijn broederen zag, zo kende hij hen; maar hij hield zich vreemd jegens hen, en sprak hard met hen, en zeide tot hen: Van waar komt gij? En zij zeiden: Uit het land Kanaan; om spijze te kopen. Jozef dan kende zijn broederen; maar zij kenden hem niet”.

Stefanus zegt in Hand.7:13:

“En in de tweede reize werd Jozef zijn broederen bekend;.....”.

Evenzo zal het gaan bij Israël, ze zullen Hem niet eerder herkennen alsdat Hij voor de tweede keer naar hen toekomt.

7)-God heeft Jozef in slavernij gebracht zodat hij eens zijn broeders kon redden, Gen.45:4-5 zegt hierover:

“En Jozef zeide tot zijn broederen: Nadert toch tot mij! En zij naderden. Toen zeide hij: Ik ben Jozef, uw broeder, dien gij naar Egypte verkocht hebt. Maar nu, weest niet bekommerd, en de toorn ontsteke niet in uw ogen, omdat gij mij hierheen verkocht hebt; want God heeft mij voor uw aangezicht gezonden, tot behoudenis des levens”.

Dit was een schaduw van het offer die op een bepaalde dag door Jezus Christus zou worden gebracht. Hij werd ter dood gebracht om de wereld te redden. Rom.5:8-9 zegt:

“.....dat Christus voor ons gestorven is, als wij nog zondaars waren. Veel meer dan, zijnde nu gerechtvaardigd door Zijn bloed, zullen wij door Hem behouden worden van den toorn”.

8)-Jozef heeft zijn broeders, die hem als slaaf hadden verkocht, vergeven. Gen.50:20-21 zegt:

“Gijlieden wel, gij hebt kwaad tegen mij gedacht; doch God heeft dat ten goede gedacht; opdat Hij deed, gelijk het te dezen dage is, om een groot volk in het leven te behouden. Nu dan, vreest niet! Ik zal u en uw kleine kinderen onderhouden. Zo troostte hij hen, en sprak naar hun hart”.

Op gelijke wijze heeft Jezus Christus zijn broeders, die Hem gekruisigd hadden, vergeven, zeggende:

“.....Vader, vergeef het hun; want zij weten niet, wat zij doen.....”
(Luk.23:34).

Al deze opvallende gelijkenissen laten ons zien dat het plan voor leven, dood, opstanding en hemelvaart van onze Heere Jezus Christus van oudsher was verordineerd. Deze voorafschaduwingen zijn het bewijs dat Jezus Christus is wie Hij zei dat Hij is, de Zoon van God.

4)-Jona.

Ongeveer 900 jaar voor de aardse bediening van Jezus Christus droeg God de profeet Jona op om te gaan prediken tegen de Ninevieten. De Ninevieten waren Heidenen en waren vijanden van het volk Israël. Jona gehoorzaamde God niet en trachtte per schip te vluchten, maar God liet Jona niet gaan. Jona 1:17 zegt:

“De HEERE nu beschikte een groten vis, om Jona in te slokken; en Jona was in het ingewand van den vis, drie dagen en drie nachten”.

Daarna gehoorzaamde Jona God en ging naar Ninevé, zoals God had gezegd.

Ongeveer 900 jaar later, wordt door Jezus naar deze geschiedenis van Jona verwezen. Sommigen van de schriftgeleerden en de Farizeeën vroegen Jezus om hun een teken te geven, zeggende in Matth.12:38:

“.....Meester! wij willen van U wel een teken zien”.

Maar Jezus antwoordde hen in de verzen 39-41:

“Het boos en overspelig geslacht verzoekt een teken; en hun zal geen teken gegeven worden, dan het teken van Jonas, den profeet. Want gelijk Jonas drie dagen en drie nachten was in den buik van den walvis, alzo zal de Zoon des mensen drie dagen en drie nachten wezen in het hart der aarde. De mannen van Nineve zullen opstaan in het oordeel met dit geslacht, en zullen hetzelfde veroordelen; want zij hebben zich bekeerd op de prediking van Jonas; en ziet, meer dan Jonas is hier!”.

Zoals dus Jona drie dagen en drie nachten doorbracht in de buik van de walvis, zo werd Jezus Christus gekruisigd en was drie dagen en drie nachten in het hart van de aarde, en stond op de derde dag op uit de doden. En nadat Jona weer uit de buik van de walvis was gekomen verspreidde Jona Gods woord aan de Heidenen te Ninevé. Zo ging ook het Evangelie der genade Gods niet eerder naar de Heidenen dan na de opstanding van Jezus Christus uit de doden.

5)-De zondebok.

Onder de wet van Mozes, in antiek Israël, werden één keer per jaar alle zonden van het volk op de zondebok gelegd. Leviticus 16:10 zegt:

“Maar de bok, op denwelken het lot zal gekomen zijn, om een weggaande bok te zijn, zal levend voor het aangezicht des HEEREN gesteld worden, om door hem verzoening te doen; opdat men hem als een weggaanden bok naar de woestijn uitlate”.

Lev.16:31-22 legt uit dat:

“En Aaron zal beide zijn handen op het hoofd van den levenden bok leggen, en zal daarop al de ongerechtigheden der kinderen Israels, en al hun overtredingen, naar al hun zonden, belijden; en hij zal die op het hoofd des boks leggen, en zal hem door de hand eens mans, die voorhanden is, naar de

woestijn uitlaten. Alzo zal die bok op zich al hun ongerechtigheden in een afgezonderd land wegdragen; en hij zal dien bok in de woestijn uitlaten”.

De zondebok, beladen met de zonden van Israël, was eveneens een schaduw van de manier waarop alle zonden der wereld geplaatst werden op Jezus Christus, op het kruis. Jes.53:6 zegt:

“.....de HEERE heeft onzer aller ongerechtigheid op Hem doen aanlopen”.

In 2 Kor.5:20-21 schrijft Paulus:

“.....wij bidden van Christus wege: laat u met God verzoenen. Want Dien, Die geen zonde gekend heeft, heeft Hij zonde voor ons gemaakt, opdat wij zouden worden rechtvaardigheid Gods in Hem”.

1 Petrus 2:24 verteld ons van Christus:

“Die Zelf onze zonden in Zijn lichaam gedragen heeft op het hout;.....”.

6)-Het Pascha Lam

Jezus Christus was het geofferde Pascha Lam van God (Ex.12:46 en Joh.19:32-33). Het lam moest zonder smet zijn, met de betekenis dat het zonder zonde was, en geen been ervan mocht gebroken worden (Ex.12:46 en Joh.19-32-33). Toen de vernietiger (engel des doods) door Egypte ging om alle eerstgeborenen van alle Egyptenaren te doden, keek hij naar de zijposten en de bovendorpel van de Israëlieten. Als hij het bloed van het offer zag ging hij niet naar binnen. Evenzo zijn de christenen beschermd door het bloedoffer van Jezus. Evenals het lam, werd Hij gekruisigd ten tijde van het Pascha (Joh.18:28). Na een offer te hebben gebracht, door de Oud Testamentische priester, mocht deze niet worden aangeraakt alvorens hij het bloed van het lam in het Heilige der Heiligen had gebracht in de tegenwoordigheid van God. Na Zijn opstanding mocht Jezus Christus, evenals de Oude Testamentische hogepriester, niet aangeraakt worden alvorens Hij zijn bloed in het hemelse Heiligdom had gebracht (Joh.20:17).

7)-De Rots.

Toen de kinderen Israëls, in de woestijn, bijna stierven van de dorst, gaf God aan Mozes, in Ex.17:6, de opdracht;

“Zie, Ik zal aldaar voor uw aangezicht op den rotssteen in Horeb staan; en gij zult op den rotssteen slaan, zo zal er water uitgaan, dat het volk drinke. Mozes nu deed alzo voor de ogen der oudsten van Israel”.

Op dezelfde wijze, toen Jezus (de Rots) werd gekruisigd (geslagen) werd de Heilige Geest (water) uitgestort zodat de mensen eeuwig leven zouden kunnen krijgen. Na het bovenomschreven wonder in de woestijn hadden Mozes en de kinderen Israëls een soortgelijk voorval in de woestijn. Omdat het voldoende was dat Jezus Christus slechts één keer zou worden gekruisigd, gaf God aan Mozes de opdracht, in Num.20:8, tegen de rots te spreken in plaats van er op te slaan:

“Neem dien staf, en verzamel de vergadering, gij en Aaron, uw broeder, en spreekte gijlieden tot den steenrots voor hun ogen, zo zal zij hun water geven; alzo zult gij hun water voortbrengen uit den steenrots, en gij zult de vergadering en haar beesten drinken”.

Maar toen Mozes naar de rots ging was hij boos op het volk en zei, in Num.20:10, tegen hen:

“.....Hoort toch, gij wederspannigen, zullen wij water voor ulieden uit deze steenrots hervorbrengen?”

Merk op dat hij naar zichzelf en naar Aaron verwijst (wij) alsof zij degenen waren die water uit de rots zouden doen komen, in plaats van door God. Num.20:11 vervolgd met:

“Toen hief Mozes zijn hand op, en hij sloeg de steenrots tweemaal met zijn staf; en er kwam veel waters uit, zodat de vergadering dronk, en haar beesten”.

Maar Mozes was ongehoorzaam aan God door zichzelf te verhogen en het ingaan tegen het symbool van Christus, als het ware het ontkennende dat het ene offer voldoende was. In vers 12:

“Derhalve zeide de HEERE tot Mozes en tot Aaron: Omdat gijlieden Mij niet geloofd hebt, dat gij Mij heiligdet voor de ogen der kinderen van Israel, daarom zult gijlieden deze gemeente niet inbrengen in het land, hetwelk Ik hun gegeven heb”.

Aldus was het Mozes en Aaron niet toegestaan om het Beloofde Land binnen te gaan, ze zoude sterven voordat de kinderen Israëls de Jordaan zouden oversteken.

8)- Het voorhangsel van de Tempel.

Nadat de kinderen Israëls Egypte hadden verlaten gaf God hen instructies hoe ze de tabernakel moesten maken. De heiligste plaats in de tabernakel, waar de ark werd geplaatst, moest afgescheiden worden van de rest van de tempel, voor het oog verborgen:

“.....een voorhang maken, van hemelsblauw, en purper, en scharlaken, en fijn getweerd linnen; van het allerkunstelijkste werk.....”. (Ex.26:31).

Niemand mocht ingaan in dese allerheiligste plaats dan:

“..... alleen de hogepriester, eenmaal des jaars, niet zonder bloed, hetwelk hij offerde voor zichzelf en voor des volks misdaden”. (Hebr.9:7).

Met uitzondering van het slechts eens per jaar betreden, op de grote Verzoendag, hing de voorhang daar zo'n 1500 jaar, scheidende zondige mensen van God.

Maar dat veranderde toen Jezus Christus was gekruisigd. Matth.27:50-51 zegt:

“En Jezus, wederom met een grote stem roepende, gaf den geest. En ziet, het voorhangsel des tempels scheurde in tweeën, van boven tot beneden; en de aarde beefde,..... ”.

De voorhang scheurde niet van beneden naar boven, dan zouden mensen het hebben kunnen doen, maar van boven naar beneden zoals alleen God dat kon doen.

In Hebr.10:18-20 wordt duidelijk gemaakt dat:

“.....daar is geen offerande meer voor de zonde. Dewijl wij dan, broeders, vrijmoedigheid hebben, om in te gaan in het heiligdom door het bloed van Jezus, Op een versen en levenden weg, welken Hij ons ingewijd heeft door het voorhangsel, dat is, door Zijn vlees”.

Het Lichaam van Christus was als het voorhangsel. Toen de voorhang in tweeën was gescheurd, opende het de weg naar de meest heilige plaats. Evenzo, toen het Lichaam van Christus gescheurd werd door de kruisiging, opende dat volmaakte offer de weg naar God voor zondige mensen.